

[Einer-Jensen.]

kendt fastslaar Konventionen, at Minimum er 6 Dage, og saa peger man som Eksempel paa, at Ferien kan udvides med een Dag pr. Aar, den paagældende har været i fast Arbejde. Nu er Forholdet jo imidlertid det, at en Bestemmelse om fast Ansættelse, navnlig herhjemme, hvor vi har det udbredte Akkordsystem, i høj Grad vilde være til Skade for Arbejderne, fordi de meget ofte maa tage visse kortere eller længere Arbejdsløshedsperioder: Akkordsystemet i Forbindelse med en saadan Bestemmelse vilde jo føre med sig, at man til en vis Grad satte sin Anciennitet til og derigennem begrænsede sin Ferie. Jeg tror derfor, at det, der er foreslaaet i Lovforslaget, nemlig at man giver Ferieløn i Forhold til det Arbejde, vedkommende har præsteret, eller den Løn, han har faaet, de 4 pCts Feriegodtgørelse, er den eneste rigtige Maade at løse dette Spørgsmaal paa. Jeg kan da ogsaa nævne, at i Sverige, hvor man har haft en Ferielovgivning med en Begrænsning som den i Konventionen nævnte, er den dér nedsatte sagkyndige Kommission, der skulde behandle Spørgsmaalet om Ferie med Løn, ogsaa naaet til det Resultat, at Kravet om mangleaarig sammenhængende Tjeneste ikke bør opretholdes. Det bør det ikke, ogsaa af den Grund at man derved vilde udelukke store Grupper af beskæftigede Arbejdere, herunder Sæsonarbejdere. Jeg er derfor glad for, at Ministeren i sit Lovforslag har optaget en Bestemmelse, der sikrer, at det er den indtjente Løn uanset Beskæftigelsestiden, der betinger Feriegodtgørelsen.

Det foreliggende Lovforslag gaar jo ud paa, at alle Arbejdere, Funktionærer, Medhjælpere o. s. v. faar Ret til Ferie og faar Ret til de 4 pCt. Feriegodtgørelse. Lovens Hensigt er naturligvis, at Personer, der er beskæftiget hele Aaret, skal have Ret til 12 Dages Ferie. Den, der opnaar at være beskæftiget hele Aaret, faar det; den, der er beskæftiget det halve Aar, faar 4 pCt. af Fortjenesten og altsaa derved 6 Dages Ferie. Ordningen betyder i Virkeligheden dette, at man faar en Dags Ferie for hver Maaned, man arbejder i en Virksomhed. Jeg tror, at en Ordning som denne bl. a. har den Fordel, at den ikke skaber Mulighed for Misbrug. Enhver ved, at han skal udbetale saa og saa meget i Feriegodtgørelse i Forhold til den Løn, han udbetaler, uanset Tiden, den paagældende har været i Virksomhed. Hvis der var en Begrænsning her eller fastsat en bestemt Tid, kunde man vente, at enkelte vilde frites til f. Eks. at sige en eller anden Ar-

bejder op for derved at kunne spare paa Feriepengene. Den eneste Indskrænkning, der findes her, er jo den, at man siger, at Arbejdet ikke maa være af kortere Varighed end en Uge. Socialministeren kan dog fastsætte nærmere Regler angaaende Ferie for de Arbejders Vedkommende, hvis Arbejde er af den Beskaffenhed, at de ikke vil være i Stand til at fremskaffe en Uges Arbejde i Træk; jeg nævner bl. a. her Havnearbejderne. For Landbrugsarbejdernes Vedkommende gøres Forholdet afhængigt af, at den paagældende har været beskæftiget som Landbrugsarbejder i en Virksomhed i Løbet af et Aar i i alt 25 Dage.

Jeg tror, enhver vil indrømme, at man her har givet en rimelig Regel for Landbrugsarbejdernes Vedkommende. Vedkommende vil altsaa erhverve sig Retten til Ferie, baade for de 25 Dage, naar han er over det, og fortsat for det Antal Dage han beskæftiges hos den paagældende Arbejdsgiver.

Jeg mener nu at have nævnt de væsentligste Bestemmelser. Hvad angaar de øvrige Bestemmelser i Forslaget, kan jeg henvise til de meget udførlige Bemærkninger og til Socialministerens udførlige Forelæggelsestale og den Række af Bilag, der findes til Forslaget. Jeg skal lige nævne, at de bedre Ferieordninger, der findes i visse Fag, f. Eks. Keramikkerne, hvor visse Grupper har Ret til en hel Maaned Ferie, naturligvis ikke indskrænkes. Det er Aftaler, der er truffet mellem de paagældendes Organisationer.

Som jeg allerede har nævnt, har vore Nabolande gennemført Ferieordninger ved Lov, nogle for flere Aar siden. I Bilagene findes der Oplysninger om, hvilke Lande der ved Lov har indført Ferie.

Sverige indførte lovfæstet Ferie i 1931, og Norge ordnede Spørgsmaalet i Loven om Arbejderværn i 1936, medens Finland allerede i Loven af 1922 om Arbejdsaftaler gennemførte Tvangsferie. Paa dette Omraade har altsaa vore Nabolande været foran os. Man vil naturligvis nu sige, at dette Lovforslag paa adskillige Omraader gaar videre end de Ferieordninger vore Nabolande har. Deroverfor kan jeg sige, at vi finder ikke, at dette Lovforslag gaar videre, end rimeligt er.

Jeg skal til Slut, idet jeg i øvrigt anbefaler Lovforslaget til Vedtagelse, udtale Haabet om, at Rigsdagen meget snart vil ophøje Forslaget til Lov.

Kjær: I de Bemærkninger, der ledsager dette Lovforslag, er der sagt adskiligt om Feriers Betydning og om deres Nød-